



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 57. Si quis contra homines & jumenta iratus enunciet Sanguinem Christi, Sacramenta &c., quandonam censeri debeat peccare mortaliter.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

quia est grave contra debitam reverentiam. *cc*
Baldel. l. c. vid. infra L. 5. c. 3. d. 6.

XI. In ira usurpare Dæmonem, sinè impreca- *cc*
 tione, non est per se peccatum : assidua tamen *cc*
 ejus nominatio non decet Christianum ; & *cc*
 ratione scandali posset esse gravis. *Laym. l. c. cc*

XII. In Confessione exprimenda est qualitas *cc*
 blasphemix ; videlicet utrùm contra DEUM, *cc*
 an Sanctos fuerit : illas enim specie differre est *cc*
 probabile secundùm *Suar. Sanch. Reg. Azor, Laym. cc*
Dian. Tom. 1. Tr. 7. R. 50. Lugo d. 15. n. 2. 17. Trul. L. 1. cc
c. 11. d. 2. n. 5. Contrarium tamen tenet Dian. P. 1. cc
T. 7. R. 50.

A D D E N D A.

Q. 57. Si quis contra homines vel jumenta iratus
 enunciet sanguinem Christi, Sacramenta &c, ²⁴⁷
 quandonam censeri debeat peccare mortaliter.

R. §. 1. Si illa indignatio tendat saltem virtualiter
 in Deum, semper est gravis blasphemia, quia
 est gravis irreverentia & imminutio saltem
 indirecta honoris Deo debiti : Similiter si illa
 indignatio non tendat quidem in DEUM, sed
 tamen ita loquens, advertat ad vilipensionem Dei
 vel rerum sacrarum, quam verba illa præferunt,
 etiam est gravis blasphemia, uti rectè *Tamm. 2. 2.*
d. 1. q. 8. n. 134, quia iterum graviter derogatur
 honori Deo debito.

§. 2. Si nec illa indignatio ullo modo tendat
 in Deum, nec loquens advertat ad vilipensionem ²⁴⁸
 Dei aut rerum sacrarum, non peccat graviter, ita
Laym. L. 4. T. 10. c. 6. n. 10. Burgh. Cent. 1. Cas. 44,
 tum etenim est defectus plenæ cognitionis &
 voluntarii ; hinc si verba blasphema, quæ
 ex impetu vel subito motu proferuntur,

omnem rationis advertentiam præveniant, nullum erit peccatum, sed erunt actus primò primi, ubi enim malitia non est præcognita, non potest esse volita, uti pluribus probabitur L. 5. à num. 16.

249 §. 3. Si adlit aliqua advertentia, sed non perfectè deliberata, erunt motus secundò primi, & peccata venialia tantùm, quia actus tales non sunt perfectè liberi, & malitia, uti imperfectè est cognita, ita tantùm imperfectè potest esse volita, ut rectè *Burgh.* Cent. 3. cas. 49; manet tamen sub mortali obligatio, quantum in se erit, emendandi talem consuetudinem, uti habet *Busenbaum* suprà, quia est intrinsecè mala, & de se graviter inhonorativa Dei.

250 Q. 58. *An sit blasphemia, vel quomodo peccet, qui ex joco sæpe effutit verba blasphema; item qui verbis Scripturæ utitur ad res profanas.* R. §. 1. Quamvis per jocum directè non intendatur inhonoratio Dei, si tamen cum joco apud adstantes fit conjuncta illa inhonoratio Dei, est & manet blasphemia, ita *Sanch. Castrop. Tamb.* hìc L. 2. c. 6. §. 4. n. 5. *Dicast.* de Juram. d. 1. n. 218. Nihilominus *Gobat* T. 11. n. 706. putat non fore blasphemiam, si quis ex gravi causâ tantùm fictè proferat verba blasphema, uti narrat fecisse Medicum, qui ut tereretur ægrum nolentem sumere medicinas, horrendis ejusmodi verbis in eum invectus est: probabilius tamen videtur tum adhuc esse blasphemiam, si non internam & formalem, saltem externam & materialiter malam, adeòque non committendam ex advertentia, quia verba de se sunt blasphema, & ab ægro saltem putantur seriò dici, ergo illa proferens graviter inhonorat Deum apud ægrum.

251 §. 2. Propriè non est blasphemia, si quis verbis Scripturæ utatur ad profana: Si tamen utatur ad